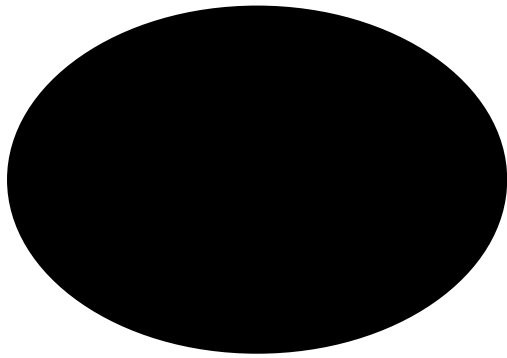

KARTOIZKO SINDIKALISMOAREN ARINTASUN JASANEZINA

Posted on 29/06/2010 by Naider

Euskadiko gehiengo sindikalak gaur deitu duen greba orokorrerako deialdiak jarraipen irregular samarra izan du. Deitzaileek datozen orduetan eskaintzen dituzten zifrak gorabehera, bai EAeko Gobernuak, bai Nafarroakoak, sektore publikoan lekukotasun-portzentajeekin (%2,8 eta 8 artean) eta gabezia dagoen sektoreko jarraipena kalkulatu dute. EAEn %30eko jarraipenarena eta Nafarroan «oso lokalizatua».

Greba orokorra deitzen da gizarteak botere ekonomiko, politiko edo judizialaren gehiegikeriaren aurrean intsumisio ekintza gisa. Gaurko intsumisioa oso partziala izan da. Badirudi lan erreformaren arrazoia (langileak kaleratzeko baldintzen larriagotze argi batekin) ez dela arrazoi nahikoa izan modu orokortuan kalera ateratzeko. Ebroz bestaldeko bere anaiek apur bat kezkatuta egon beharko lukete, irailerako greba orokorra deituz. Konbentzitzeko denbora dute. Bai, hain zuzen.

Euskal Herrian eta Nafarroan gaur egungo deialdiek argi eta garbi zalantzan jartzen dutela sindikatuen ordezkariak gizartearen. Uda garai ona da gizarte askapenerako tresna gisa euren birfundazioari buruz hausnartzeko. Sindikatuek euren lekua aurkitu behar dute berriro, izan ere, pikete informatiboaren zarata eta eskuorri euria izan arren, ez baitute ezer margotzen amaitu gizartearen geruza handietan eta pixkanaka-pixkanaka industria tradizional handietan edo blindatuen artean finkatzen ari dira. funtzio publikoko langileak.

Hori guztia lan-erreformatik eratorritako beste batzuek enplegatutako langileen eskubideak galtzeak dakarren eskandalua gorabehera. Deialdietan hobe lukete, beharbada, autonomoen eskandaluan (ia ezertarako eskubiderik ez dutenak) edo enpresari txikien eskandaluan (ez dutena arriskuan jartzen dutenak ere) pentsatzen hastea. enpresa sortzeko ahaleginak) edo milioika pertsona lanerako eskubidea gauzatu ezinik egotearen eskandaluan (legez kanpoko etorkinak) edo herritar guztien artean eta enpresa guztien artean lepoan ordaindutako erakunde gisa finantzaketa propioa dakarren eskandaluan. herrialdea.

Gizarte honetan sindikatuen zeregina dago. Asko dira oraindik salatu eta zuzendu beharreko gehiegikeriak. Noski. Baina ez dakit zeresana oso argia den hautetsiek bakarrik aukeratzeko dituzten eta errealtatean gutxi batzuk baino gehiago konbentzitzen ez dituztenean handiagoa jokatzeko duten sindikatu hauek. Sektore-sindikatu txikiak, enpresa-batzorde independenteak, enpresa-kooperatiba forma berriak, sektore publikoak langileen eskubideen zaintza handiagoa izateak, era guztietako gizarte-erakundeak, mantendu beharreko gizarte-erakunde berri bat bilakatzen amaitzeko. (esaterako, Eliza, Monarkia, Armada...) zer egiten duten edo zein historia liburutatik erori diren oso ondo jakin gabe, denok eutsi behar diogula euren "garrantzi sozialagatik".

Garrantzirik gabekoak izaten amaitzea zerbait positiboa izango da (esan nahi du langileak azkenean kapitalaren uztarririk libratu direla edo tresna arinagoak ditugula eta egungo gizartera egokituta) baina, garrantzirik ez izateaz gain, garestiak dira, ez dakit hori bai asko gustatzen zait. Noizbait beharrezkoa izango da iraganean emandako zerbitzuengatik ordaintzeari uztea. Denak du bere momentua eta, edo pixka bat presatzen dira, edo mugimendu sindikalaren momentua pasatuko da (nahiz eta urte batzuetarako mila batzuk ordaindu behar izan oraindik biziarteko pentsioak).

There are no comments yet.